

O TRAGICKÉM SKONU PAVLÍNY ZE SCHWARZENBERGU

Kdo navštíví zámek v Českém Krumlově, spatří tam nádherný obraz kněžny Pavlíny. Krásná a ušlechtilá Pavlína se narodila roku 1774 jako princezna z Arenbergu a Aarschotu a stala se chotí knížete Josefa Schwarzenberga. Byla s ním oddána na belgickém zámku Heverlé roku 1794 jako dvacetiletá a Bůh jí dopřál nejkrásnější rodinné štěstí.

V patnáctiletém manželství obdařila chotě třemi syny a šesti dcerami. Nic nerušilo tento požehnaný svazek, až roku 1810 nelítostný osud jej přerval tím nejhroznějším způsobem.

Kněžna tehdy byla s manželem v Paříži, kde 1. července polní maršál kníže Karel Schwarzenberg jako rakouský vyslanec pořádal skvělý ples na počest sňatku císaře Napoleona s arcivévodkyní Marií Louisou, dcerou rakouského císaře Františka I. Když rušné veselí dostoupilo vrcholu, vzňaly se od svíček látkové dekorace a v krátké chvíli celý sál stál v plamenech. Kněžna viděla dceru v hořícím sále mezi tančícími a pospíšila k ní, aby ji z plamenů vyvedla. Když byly obě už u východu, padl na ně hořící trám a zřítíl se strop. Princezna se zachránila, ale Pavlína nalezla smrt v plamenech. Jen podle šperků bylo nazítří v spáleništi poznáno její ohořelé tělo.

V noci, za pobytu knížecích manželů v Paříži, když ostatní děti doma spaly, zpozorovala vychovatelka, jak se dveře ložnice, slabě nočním světlem ozářené, otevřely a jimi vstoupila kněžna Pavlína. Tiše šla od lůžka k lůžku, u každého poodhrnula záclonky a s něhou mateřské lásky se dívala na spící děti. Pak potichu odešla do své komnaty. Guvernantka se tvářila, že spí. Myslela si, že se vrchnost v noci vrátila z Paříže a že kněžna nechtěla jít spát, aniž by spatřila děti. Celá rozradostněná z příchodu paní hned vše ráno vyprávěla svým svěřencům. Všichni si mysleli, že se jí to zdálo. Po třech dnech došla z Paříže zpráva, že té noci, kdy vychovatelka spatřila kněžnu, sklánějící se nad dětmi, ta zemřela v hořícím sále.

Kněžna Pavlína byla matkou známého rakouského ministerského předsedy Felixe a pražského kardinála Bedřicha, jemuž v době její tragické smrti bylo pouhých patnáct měsíců. Jejich portréty si lze dodnes prohlédnout v krumlovském zámku ve Schwarzenberské galerii.

Píseň byla vydána brzy po pohřbu ve špalíčkovém formátu pod názvem Hrozný příběh, který se stal v městě Parýzu s kněžnou velikého knížete pana Schwarzenberga. Líčí ve zkratce celou událost a pohled na paní Pavlínu, kterou lid miloval. Písničku prý složil jeden neznámý kanonýr.

Hrozný příběh

Mírně

1. Roz - puk - ni se srd - ce v tě - le, ne - boř
 2. Ny - ní tak o - hav - nou smr - tí mu - se -
 3. Ve voh - ni sho - řet mu - se - la, jak be -

ce - lé o - mdlé - vá nad skut - kem fran -
 la ze svě - ta jít, skrz fa - leš - nost
 rá - nek ne - vin - ný, když chtě - la o -

cou - zské ze - mě, o pře - smut - ná no - vi -
 ne - přá - tel svých svo - je pan - ství o - pus -
 chrá - nit ži - vot své ce - ruš - ky Pav - lí -

na. Co se sta - lo ro - ku to - ho,
 tit. Bo - že, rač se smi - lo - va - ti
 ny. Však je - jí mi - lá ce - ruš - ka

mi - nu - lým bě - ží - cí - ho, ti - síc - té - ho
 nad na - ší moc - nou pa - ní, by nám stá - la
 by - la jest o - chrá - ně - ná, skr - ze sta - rost

os - mis - té - ho de - sá - tým sto - jí - cí - ho.
 na při - mlu - vu něk - dy v ne - bes - kém rá - ji.
 sta - vů vel - kých z oh - ně jest vy - ne - se - ná.